

PROPRIETAR—DIRECTOR

AUGUSTIN POPA

Redacția și administrația
BLAJ, JUD. TARNAVA MICA

INSERATE

conform regulamen. de aplicare a tarifului comercial, categoria V.

Unitatea

REDACTOR

DUMITRU NEDA

Foale Inscrise în Registrul de publicații al Trib. Târnava-Mică sub Nr. 2—1938.

ABONAMENTE

Pe un an . . . 200 Lei

Pe 6 luni . . . 100 Lei

Pentru străinătate 400 Lei

Foale bisericească-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Altruism

(ch) Cuvântul acesta vrea să-ți spună atât: să gândești, să simți, să vorbești, să trăiești în favorul altuia: dă, dă-te!

— Da, e frumos, e ideal, dar de ce în favorul altuia, când dela fire ești îndemnat să ai, să posezi tu, pentru tine?

— Te înșeli! Firea face să nu poți trăi decât în societate. Ea face să profiți din toate bunurile ei. Tot ea îți cere, prin urmare să se poată bucura și societatea de gândul tău bun, de inima ta bună, de fapta ta bună și de viața ta generoasă. Nu firea, ci sgârcenia cu rolul ei de minciuni egoiste, iată ce te îndeamnă să posezi singur, tu pentru tine.

Firea cea peste fire zice și ea tot ca firea ta. Ascultă: Era un tânăr care se socotea și era bun, pentru simplul motiv că nu-și făcea voia, cum era inclinat, ci ținea poruncile... altuia: ale lui Dumnezeu. Dar nefiind el îndestulit și voind să fie desăvârșit, veni la Mântuitorul și-L întrebă ce mai avea de făcut ca să-și ajungă ținta? I se răspunse scurt: Vinde ce ai, dă săracilor și vină după mine. Cu alte cuvinte: Dacă vrei să fii desăvârșit nu ajunge să urmezi poruncile altuia, fie acela și Dumnezeu, ci și ceea ce ai trebuie să vinzi... altora, și trebuie să dai altora, săracilor. Și totuși nu ajunge, ci dacă vrei să fii desăvârșit, trebuie să te dai... altuia și pe tine însuși: vină după mine.

Iar dacă nu-ți place economia divină, care se reduce, toată, la dăruirea de sine a lui Dumnezeu, gândește-te, rămas-a ceva de preț în viața omenirii, fără să fi isvorit din dăruirea de sine a celor ce au croit istoria ei?

Din Dumnezeu ni-e ruptă legea de a ne da. Dar, ca nu cumva să ne îndoim că a da e cea mai înaltă lege a vieții, ne zice Mântuitorul: mai bine e a da decât a primi: e mai nobil, mai demn de om, mai demn de fiu lui Dumnezeu. Iar discipolul Lui zice: nu caute ale sale fiecare, ci ale altora, iar aceasta o înțelegi că și Hristos, care, Dumnezeu fiind, a luat chip de rob și... s'a dat până la moarte și până la moartea crucii.

În jurul tău sunt suflete setoase de înțelegere, de bine, de viață nepieritoare. Tu, pe cât știi, și pe cât ai, dă-le. Pe cât poți, deschide-le calea, arată-le adevărul, îndrumă-le spre viață. — De altă parte, neamul tău sângerează și-ți cere alinare: Tu mai poți înțelege, de ce? Neamul tău se avântă ca o furcă să imprăști răul: el vrea să te ia în cârjele sale și tu întrebi, de ce? Neamul tău vrea ca ziua de mâine să fie mai senină, să fie mai creștină, să fie mai bună: ți cere darul tău și tu mai întrebi, de ce? — Dă! și dă cum te înduri cu inima, „nu din părere de rău sau de silă, căci pe dătătorul de bună voi”

Porțile iadului

(s. v.) Într'un popas, după lungi și grele drumuri, după propovăduire îndelungată, când întreaga Iudee și Galilee erau răscolite de ivirea și marile semne săvârșite de noul proroc, Mântuitorul întreabă pe ucenicii Săi:

— Cine zic oamenii că sunt Eu?

Apostolii spun ce vorbește lumea: că este unul dintre prorocii cei vechi, sculat din morți, sau un proroc nou.

— Dar voi cine ziceți că sunt Eu?

Știm răspunsul lui Petru în numele tăturora, și știm promisiunea și asigurarea ce i-a dat-o Domnul:

— Tu ești Petru, și pe piatra aceasta voi zidi Biserica mea, și porțile iadului nu o vor birui.

Biserica, întru cât e comunitatea creștinilor cari mărturisesc aceeași credință, se folosesc de aceleași mijloace ale darului, și ascultă de aceeași căpetenie văzută, — nu mai are însă nici un rost când nu mai are credincioși, când s'a stins credința, când nu se mai propovăduiește Evanghelia, și nu mai sunt administratori ai sf. Taine.

Așa că în asigurarea dată Bisericii că „porțile iadului nu o vor învinge”, se cuprinde implicit și asigurarea că până la sfârșitul veacurilor credința nu se va stinge, Evan-gelismul să fie predicat, miniștri ai sf. Taine nu vor lipsi niciodată.

Și într'adevăr porțile, adică puterile iadului, au atacat mereu, în cursul celor aproape două milenii, Biserica lui Hristos, cercând să întunece credința, să o strice prin erezii împotriva adevărului revelat, a dogmelor credinței, a poruncilor moralei, sau a sf. Taine.

Porțile iadului au atacat Biserica persecutându-i și ducându-i la moarte apostolii, episcopii, preoții și nesfârșitul șir al mărturisitorilor credinței. Au dat războiu căpeteniilor și ostașilor Evangheliei.

Au atacat prin schisme unitatea Bisericii, urmărind să o macine mai ușor divizată în fracțiuni.

„Nu tubește Dumnezeu”. Dă repede: bis dat qui cito dat! Dă cu gândul la Dumnezeu, pentru ispășirea păcatelor, pentru mângâierea durerilor. — Ce? — Dă orice, dă tot, dă ce ai mai bun: mintea ta, truda ta, sănătatea ta, viața ta: cum dar nu vei da și banul tău?

Fă-ți cinstea de-a participa la legea pe care Dumnezeu și-e impus-o sles, prin împărțirea cărela te ve sfinși. Gândește, simte, vorbește, fă și trăiește în favorul fiilor lui Dumnezeu, frații tă.

Porțile iadului au urmărit și urmăresc în esență însăși distrugerea creștinismului, a ultimei revelații adusă de însuși Fiul lui Dumnezeu muritorilor. Pentru că alta nu li se va mai da.

Dar asigurarea e dată de Mântuitorul: puterile iadului nu vor birui.

De câte ori Biserica stăruie asupra ispitelor și nestinsei dorințe de nimicire a duhului rău, și-i atribue lui și oamenilor povățuiri de el, atacurile pornite împotriva Evangheliei, omul cult de azi strâmbă din nas, și spune: „Copilării! Cine mai crede asemenea baliverne? Omenirea a eșit din faza copilăriei!”

Și totuși revelația, Evanghelia lui Isus, ne asigură că există duhul cel rău cu toți slujitorii săi, ingerii căzuți, și că amestecul său în lume e o realitate.

Insuși Mântuitorul i-a spus aceluiaș Petru: „Simone, Simone, iată Satana v'a cerut să vă cearnă precum se cerne grâul, iar Eu m'am rugat pentru tine să nu slăbească credința ta, și tu să întărești pe frații tăi”.

Iar Apostolul spune limpede: „Iată Satana aleargă ca un leu mugind, căutând pe cine să înghită”.

În cartea Facerii e prevăzută și anunțată dușmănia dintre duhul rău și „sămânța femeii”: „Dușmănie voi pune între tine și între femei; între sămânța ta și sămânța ei. Tu vei alegeși călcăiul ei, iar ea va zdrobi capul tău”.

Sămânța femeii știm că-i Isus, răscumpărătorul. El a zdrobit puterea iadului, puterea morții, dând din nou omului puțința vieții și a fericirii vecinice.

Dar prin aceasta uneltirile puterilor iadului nu au fost distruse. Ele vor fi distruse numai la sfârșitul veacurilor.

Apostolul neamurilor, explicând proorociile și psalmii profetici împliniți în Hristos, care e invitat de Dumnezeu Tatăl să șadă de-a dreapta Lui „până ce voi pune pe dușmanii Tăi așternut picioarelor Tale”, până vor fi Lui toate supuse, — vestește limpede: „Iar acum vedem că încă nu-i sunt toate supuse”.

Așa că, pe lângă toată invitarea savanților și a oamenilor mulți necredincioși, realitatea e aceasta: duhul rău va unelti împotriva lui Hristos, împotriva Evangheliei Lui, până la capătul veacurilor. În Apocalips, sf. Ioan vede războiul din urmă al luminii împotriva întunerecului, când Satana va fi definitiv și pentru vecinicie învins, și Regele Hristos va împărăși...

Lumea cultă, oamenii de știință pozitivă,

cari nu au credință, ar trebui să mediteze în zilele noastre la ororile ce se desvelesc sub ochii lor, săvârșite de ateismul marxist.

Sunt ele omenești? Pot fi de origină omenească cruzimile îngrozitoare din Spania, Rusia și din toate țările unde a stăpânit comunismul — săvârșite numai împotriva celor ce vestesc sau ascultă de Evanghelie? Însăși declarația oficială a Statului ateu a putut eși din minte omenească? Toate peneșurile nemai pomenite a celor sfințite ale creștinismului, și numai ale lui, le-a putut săvârși omul singur?

Nu! Cu certitudine! *Hic digitus diaboli est.* Și a acelora cari l-au secundat mereu prin veacuri dela răstignirea lui Isus până azi, și despre cari Mântuitorul a spus: „Voi din tatăl diavolului sunteți“.

Românii din Valea Timocului. Deunăzi Pr. Gh. Suveică, reprezentantul Românilor din Valea Timocului, a rostit la *Radio-România* un inimos cuvânt de lămurire a unor stări nu prea cunoscute la noi. Fiind vorba de frați de-ai noștri martirizați de străini și cari așteaptă și ei să-și vadă descătușarea și ieșirea la lumina unității neamului român, ne grăiește la inimă orice vorbă despre ei și despre interesele lor. De aceea reținem din cuvântarea Păr. Gh. Suveică ceia ce urmează:

„Mi-a fost dat, ca purtător de solie al Românilor timoceni, să vestesc fraților din România existența și voința noastră — a celor 500.000 de suflete eliberate, pe care se reclădește, acum și pentru veșnicie, conștiința unității poporului și a integrității pământului românesc.

Redeșteptarea Românilor dintre Timoc și Morava este astăzi în plin marș. Ea se impune cu forță de destin. Căci, oricât de grele și oricât de iscusit meșteșugite ar fi cătușele cari robesc un popor, — existența acestuia nu poate fi dosită, iar suferințele lui nu pot rămâne fără dreapta lor răsplată.

Românii din Timoc, învățați numai să sufere, știu cu atât mai mult să prețuiască toate darurile binefacerii. Recunoștința lor e uriașă, căci ei se simt astăzi de două ori eliberați: eliberați din lagăre, dar și eliberați sufletește.

Dar iredenta asupritorilor de ieri acționează încă. Formele ei de manifestare poartă emblema comunistă, menită să lucreze cu aceleași mijloace și cu aceleași metode ca și în alte părți.

Diverși agenți provocatori înscenează acte de sabotaj, săvârșind chiar și crime.

În mod abil și perfid, aceste acte se încearcă a fi trecute pe seama Românilor timoceni, cu intenția de a arunca oprobiul asupra lor.

Până astăzi însă, nici un Român timocean, dar absolut niciunul, nu s'a făcut vinovat față de sentimentele de recunoștință ce le datorează armatei și imperiului german.

Acuzația adusă Timocenilor că ar fi comuniști este o invenție neserioasă și copilărească, pe care sentimentele poporului român și cruciada sfântă pe care a pornit-o astăzi în Răsărit o desmint atât de categoric, încât ea rămâne numai o dovadă de starea de dezorientare în care se găesc asupritorii noștri de ieri“.

Unde este și unde nu este Hristos?

Iată titlul unei broșurele, pe care un cucernic diacon-profesor dela teologia Andreiană din Sibiu ni-l face cadou nouă uniților în zilele acestea de grea restriște națională și de-o epocală însemnătate. Am răsfoit mica broșurică, a 10-a în șir din așa zisa „Biblioteca populară „Veniți la Hristos“, care însumă 16 pagini și este dăruită cu binecuvântarea I. P. S. Nicolae, Mitropolitul Românilor ortodocși din Ardeal

Perimatele și invecchitele invective la adresa Bisericii catolice, îndeosebi la adresa

Bisericii noastre, învrăstăte cu niște pilde de-o nemai întâlnită naivitate, puse în gura „domnișorului“, care vrea să fie feciorul părintelui Andrei din Curmătură, și a unui uncheș sfântos, n'ar merita, pe drept cuvânt, nici cea mai mică atențiune, dacă felul prin care se răspândește printre pacienții spitalelor, cei mai mulți mucenici ai datoriei, n'ar trada intenția malițioasă de-a semăna zizanie între fiii aceluiaș neam, săpând tot mai adâncă prăpastia discordiei, tocmai astăzi, când neamul întreg, pus în fața unei istorice probleme, este chemat la o frățească colaborare pacinică și rodnică, cheazășia de mâine a viitorului țării mult încercate. Ar fi o pierdere de vreme să se insiste asupra copilăroaselor debitări, făcute în duhul bizantin, prin cari se ajunge la conclusia că Hristos a fost alungat din Biserica papistașă, dacă îndrăznețea încercare nu ar răspândi miasma duhului desbinării. Povestea se țese între feciorul popii Andrei și moș Dan Cioacă, care „poartă o grea povară pe suflet“ că, vezi Doamne! „Săvu Făgădaru, bețivul incorigibil al satului, mai este acuma și unit, acățat de popa cel unit pentru un jugăr de pământ dat în parte de părintele unit și țidulă pentru ertarea păcatelor“.

Sâmburele povestii este groaza, nu a uncheșului sfântos și blajin, ci a cucernicului diacon „că părintele unit mai acață câțiva rătăciți d'alde Săvu și atunci capătă drepturi să-și aducă și ei clopot și să-și facă biserică“.

Nu te pască gândul acesta, cucernice diacoane, că biserica unită nu-și va însuși nici odată metodele bisericii surori, ortodoxe!

Culmea naivității este însă, când bietul moș Dan se plânge domnișorului că „Săvu bea de stânge, își bate muierea și copiii și sudule de nu-și dă două și asta din motivul, că-l mai dă popa o țidulă și pentru ertarea păcatelor cari le face și le va mai face de-o fi sănătos“.

Ca să fie cucernicul diacon și mai dihai,

FOIȚA „UNIRII“

Una-alta despre Fotie

— Spicuri din isvoare ortodoxe —

de Pr. Dr. Ioan Stanciu

3)

Legățile bizantină la Roma: 877

Împăratul Vasile a scris Papii Ioan VIII o scrisoare (în realitate a lui Fotie) în care cerea delegați pentru un conciliu la Constantinopol, ca să se sfârșească schisma.

Legățile papală la Bizanț: 878

Papa Ioan VIII a trimis legați la Constantinopol pe: episcopul Paul de Ancona, pe episcopul Eugen de Ostia cu scrisori pentru: regele Boris al Bulgariei (datată 16 April 878), împăratul bizantin Vasile, patriarhul Ignațiu, clerul bizantin. Legații sosind la Bizanț au aflat patriarh pe Fotie.

Legățile bizantină la Roma.

Împăratul Vasile a trimis la Roma pe apocrisiarul Teodor Santabarenos cu scrisori dela Fotie însuș, dela clerul bizantin și alți episcopi orientali, cari toate aveau ca obiect recunoașterea lui Fotie, după moartea lui Ignațiu. Fotie scria că a fost forțat să primească scaunul, că toți episcopii, clerul și poporul, sunt de partea lui, însă legații papali nu voesc

să stea de vorbă cu el. Cuprinsul scrisorii lui îl cunoaștem din răspunsul Papii Ioan VIII către împăratul Vasile și dela Niceta David (s. IX-X): Viața lui Ignațiu. Niceta scrie astfel despre Fotie: „el a scris că prin forță de toată biserica și împărăția a fost fără voie silit să ocupe scaunul. Și ca să fixeze minciuna în scris în epistolă, prin secretarul Petru, care după aceea a obținut scaunul de Sardica drept premiu al falsităților sale, a furat sigilele tuturor mitropoliților, cari s'au semnat pe hârtie înșelați și neștiutori prin o ascunsă înșelăciune a lui Petru“.

Sinodul Roman din 879

Papa Ioan VIII a convocat un sinod de 17 episcopi să se consulte asupra situației. Pentru binele păcii și al unirii a crezut de bine să recunoască pe Fotie, Ignațiu fiind mort.

Legățile papală la Bizanț: August 879

Papa Ioan VIII a trimis pe Cardinalul Petru, căruia i-a adaus pe episcopul Paul de Ancona și pe episcopul Eugen de Ostia, cari erau la Constantinopol. Cardinalul Petru a dus o scrisoare către împăratul și alta către clerul bizantin și episcopii orientali, în cari le spune că recunoaște pe Fotie cu condiția ca să-și recunoască în sinod greșalele și să-și ceară iertare, să renunțe la Bulgaria și să se decreteze în sinod că în viitor nimenea nu va mai fi făcut patriarh dn laic.

Sinodul foțian: 879 Nov. 880

Legății papali au sosit în Bizanț la începutul lunii Noemvrie și în aceeaș lună s'a început sinodul în sfânta Sofia, prezidând Fotie în primele 5 ședințe și în a 6-a împăratul, iar legații au avut locul al doilea. S'au citit scrisorile Papii Ioan către împărat, către Fotie, către cler și ceilalți episcopi orientali așa cum au fost falsificate de Fotie, lăsând afară ce nu i-a convenit, iar chestia Bulgariei o remite împăratului. Citind actele sinodului vedem că uneori Fotie recunoaște primatul Romei, alte ori îl neagă și-l batjocorește.

Intoarcerea legăției papale la Roma. Epistola II-a a lui Fotie către Papa Ioan VIII: 880

Legății aduceau: o epistolă a lui Fotie către Papa Ioan VIII (în care scria că nu și-a cerut scuze în sinod ca să nu-și micșoreze autoritatea, iar despre Bulgaria scria că va conveni cu împăratul și va aranja cum va fi mai bine), o epistolă a lui Fotie către episcopul Zaharia de Anagni și alta către episcopul Ganderic de Veletri și alta către episcopul Marin de Cere (în cari îi ruga să intervină pentru el la Papa), o epistolă dela împăratul Vasile care încă cerea recunoașterea lui Fotie. Mai duceau și actele sinodului spre aprobare.

Răspunsul Papii Ioan VIII: 13 Aug 880

În epistola către Fotie scrie că se mira că în sinod nu a făcut conform prescripțiilor

înselează o conversație între trei preoți: un protestant, un ortodox — Dlui, chipul — și un popistaș, țesută pe un fond dogmatic, fie zis, care stârnește o justificată compătimire și din motivul, că-i lipsește Dlui curajul s'o spună verde. Conversația hazlie se sfârșește cu aceea, că preoții papii dela Roma îl alungă pe Hristos de pe pământ în cer, coroborată de adausul preotului ortodox că de aceea „nu este Hristos în biserică popistașă”, ca să culmineze în calomnia fără păreche, așezată în gura lui moș Dan că „papa este un amăgitor, iar ceice se dau cu el sunt niște rătăciți”. Aci a potrivit-o bine ca Ieremia cu oiștea în gard, mai ales când răstălmăcește textul bibliei dela Mat. 18, 7. „Vai omului prin care vine sminteală”, interpretat de iscusitul domn exeget Marcu prin exclamația rabulistică și puerilă: „Vai papilor, cari au amăgii atâtea suflete ca să creadă în deșertăciuni”. Unde mai pui că în aceeași broșură se vorbește despre caritatea creștină!

Cucernice Diacoane, noi cunoaștem o vorbă veche românească: Pisica cu clopot nu prinde șoareci, și încă ceva: prin astfel de gesturi și procedee bizare nu se vor alina durerile celorce suferă.

Un sibian

Năpraznica luptă pentru trecerea Prutului. Nu s'ar putea povesti în cuvinte simplă luptă dată de un batalion de vânători sub comanda Maiorului erou *Corbeanu* în prima zi a ofensivei de pe Prut.

În locul păduros, unde a izbucnit lupta, valurile de foc încaseră tot ținutul. Copacii căsneau în flăcări, ierburile arse se culcau pe pământ. Totul era o pânză aprinsă de gloanțe, de șrapnele și schije. În iadul acesta, care rușii aruncaseră forțe covârșitoare, batalionul Maiorului *Corbeanu* rămăsese cu totul izolat de postul de comandă al regimentului. Firele telefonice erau rupte în această vreme de foc. Era cu atât mai grav, cu cât evenimentele absolute necesare ca tirul artileriei

noastre să fie mărit. O echipă de agenți pleacă să restabilească legăturile. Dar salvele de mitralieră dușmană o culcă la pământ. Altă echipă, are aceeaș soartă. Atunci Maiorul *Corbeanu*, el însuși, luând aparatul în mână încearcă singur prin viforul de gloanțe să lege firele de telefon. În drum, picioarele îi sunt retezate de acelaș foc al mitralierei și Maiorul se prăbușește. Camarazii aleargă să-l ridice, prin marea vălvătae care încinsese pădurea, dar o altă ploaie de gloanțe lovește și de data asta în plin. Maiorul *Corbeanu* moare sub aceste ultime lovituri care-i rup șira spinării — și mor împreună cu el toți ceilalți camarazi cari încercaseră să-l salveze.

Dar prin atâtea dezastre, lipsit de comandantul lui, mort vitejește, lipsit de atâți ofițeri căzuți ei înșiși eroic, batalionul de vânători încă nu încetează lupta. Mereu izolat, grav atins în efectivul lui, batalionul continuă să se bată. Loviturile primite, el a știut să le întoarcă din plin! Rândurile bolșevice s'au rărit simțitor... Mormane de cadavre pe câmpul ăsta pustiit, arată că toți morții noștri erau de mult răzbunați... Dar aceasta încă nu ar fi fost de ajuns: în fața dârjilor vânători, și a năpraznicului lor asalt, bolșevicii se retrag în dezordine... Câmpul este deschis. Marea luptă biruitoare, încununează însângeratele noastre drapele.

Știri mărunte

Danii împărătești. Cel dintâiu care a răspuns la apelul de a contribui la împrumutul reînțregirii a fost Maj. Sa Regele Mihai I., care a înțeles să-și aibă și în felul acesta partea sa la jertfa pentru înălțarea și întărirea Patriei și a Neamului. În scrisoarea ce a însoțit dania împărătească, Maj. Sa scrie, între altele: „Unindu-ne în totul la mișcătorul apel al Conducătorului Statului și urmând pilda marilor Noștri înaintași de a fi cei dintâi la datoriile către Patrie, subscriu la Împrumutul Reînțregirii, sumele 500.000 Lei din partea Mamei Mele

și 1.000.000 Lei din caseta Noastră particulară”. — Fiii acestui neam vor urma și ei, după puteri, pilda Suveranului lor.

Marele păstor în mijlocul turmei credincioase. Preasfințitul *Dr. Ioan Bălan*, episcopul Lugojului, întovărășit de pâr. Tufescu și Bărbănuț din Lugoj; prot. Ștefan Bălan din Deva; prefectul județean Dumitrescu, și alții, a cercetat în jumătatea primă a lunii August c., parohia noastră din *Hunedoara*, de unde a trecut la *Ghelar*, iar de aci la *Ploscabata*, unde avem o mănăstire străveche și unde tocmai se adunase mulțime mare de pelerini. Pretutindenea Preasfinția Sa a slujit și a vestit cuvântul Domnului cu avânt și căldură, mângâind și întărind lumea credincioasă în mijlocul năcazurilor ce o năpădesc.

Requiem pentru Regii români la Montecassino. În celebra mănăstire benedictină Montecassino din Italia, s'a oficiat un Requiem pentru odihna sufletelor Regilor noștri Carol și Ferdinand, foști mari susținători ai acestei mănăstiri. La această impresionantă solemnitate au participat și miniștrii României pe lângă Vatican și Quirinal: Dănilă Papp și V. Grigorcea. Intre inscripțiile acelei mănăstiri se găsește una care conține următoarele: „*Carolus primus Rumeniae Rex*”.

Cum știu să moară ostașii noștri. Pe Dunăre, la Ceatalul Ismail. Aviația bolșevică atacă un vas românesc. Două bombe explodează la douăzeci de metri. Sunt mai mulți răniți, — între cari, doi foarte grav: fruntașul *Sușnea* și sergentul *Bărbulescu Vasile*. Acesta din urmă, simțindu-și moartea, deschide ochii și spune cu glasul stins: — Domnule Comandant, eu mi-am făcut datoria. Trăiască România Mare! — După două ceasuri, într'adevăr, eroul *Bărbulescu Vasile* și-a dat sfârșitul. Cu aceste sfinte cuvinte pe buze: România Mare... — Așa mor ostașii noștri.

Locale. Vinerea viitoare, de Tăierea Capului sf. Ion Botezătorul, va predica în Capela Seminarului pâr. *Dr. Leon Sârbu*, prof. de teol., rectorul internatului „Vancean” de băeți; iar Duminica ce-i urmează, a douăsprezecea după Rusalii, va predica pâr. *Dr. Gavril Pop*, prof. de teologie.

Premiu meritat. Cunoscutul și mult apreciatul compozitor, d. *Iuliu Mureșianu*, fiul nemuritoarei glorie muzicale blăjene *Iacob Mureșianu*, a câștigat premiul prim — 25.000 Lei — cu prilejul recentului concurs instituit de Societatea Radio-București. Lucrarea premiată este marșul „10 Maiu”, compus pentru cor și orchestră. — Sincere felicitări!

imite dela Scaunul Apostolic al Romei, că recunoaște, însă tot ce s'a făcut contra descripțiilor apostolice nu recunoaște și nu probă.

În epistola către împăratul *Vasile* scrie în mulțumește pentru că: i-a trimis soldații serviciul său, i-a redat mănăstirea sf. *Sergiu* la Bizanț care a fost proprietatea Papii, i-a dat pe Bulgari.

Însă din epistola Papii *Ioan VIII* către regele Bulgarilor vedem că: *Boris* ori a cunoscut, ori a neglijat decretul împăratului *Vasile* referitor la Bulgaria.

Legăție papală la Bizanț: 881. Excomunicarea lui Fotie

După ce *Papa Ioan VIII* a recitit actele nodului foțian și a văzut înșelătoriile lui Fotie, a trimis la Constantinopol pe episcopul *Marin de Cere* să protesteze și să ceară satisfacție dela Fotie. *Marin* nu a reușit și după ce a stat închis 30 zile s'a întors la Roma. *Papa Ioan VIII* a condamnat pe Fotie în un nod în biserică sfântului *Petru*. *Ioan VIII* a murit în 15 Dec. 882 și i-a urmat *Marin* (Dec. 882 — April 884) care a reînnoit excomunicarea lui Fotie.

Fotie scrie contra Filloque: 883

În 883 Fotie scrie o scrisoare către *Walrus* arhiepiscop de *Aquile*, în care comăndă Filloque (vezi P. G. tom. 102 col. 793-794). În 884 *Papa Adrian III* (884-885 Sept.) a trimis lui Fotie „*Litterae synodales*” în cari

i-a dovedit purcederea Spiritului Sfânt și dela Fiul.

Fotie combate primatul Romei: 884

În 884 Fotie a reeditat *Nomocanonul* și concluziile în cari combătea primatul Romei. În 885 *Papa Ștefan V* (885-891 Sept.) a scris împăratului *Vasile* să comunice lui Fotie să înceteze cu erorile lui contra scaunului Romei.

Moartea împăratului Vasile și exilarea lui Fotie: 886

Împăratul *Vasile* a murit în 886 și i-a urmat *Leo VI* care îndată după înmormântarea lui *Vasile* „a trimis la sfânta *Sofia* pe magistrul miliției, *Andrieu*, cu *Ioan Aghiopolitas*, bărbat foarte erudit și care fusese logofăt al ipodromului, care urcându-se în amvon și notificând tuturor capetele de acuză ale patriarhului Fotie, i-au scos din scaun și l-au exilat în mănăstirea Armenilor numită *Bordonis*” (vezi *Teofan C.*, *Anale c. VI n. 2*). Era Decemvrie 886.

Patriarhul Ștefan (886-893)

În 886 împăratul *Leo VI* cu clerul bizantin, în frunte cu mitropolitul *Stelian* de *Neocezarea*, șeful partizanilor lui *Ignățiu*, cereau dela *Papa Ștefan V* (885-891 Sept.) recunoașterea patriarhului Ștefan. *Stelian* scria astfel: „Fiindcă noi știm că de scaunul apostolic trebuie să fim conduși, și guvernați, pentru aceea prin umila noastră scrisoare rugăm

demnitatea Voastră venerabilă să binevoiască a ierta poporul care nu fără grav motiv a admis ordinarea lui Fotie”. La această epistolă a răspuns *Papa Formosus* (891-896) în 891 confirmând în cauza lui Fotie actele predecesorilor: *Nicolae I* și *Adrian*.

Conspiratorul Fotie: 888

Demnitarii imperiali *Andrei* și *Ștefan* comunică împăratului *Leon VI* că Fotie s'a hotărât cu *Teodor Santabarenos* să ridice pe altcineva la împărăție (vezi *Teofan C. c. VI n. 5* și *Simeon Magistrul a. 888* și *Gh. Monahul „Despre împăratul Leon” n. 5-7*).

Fotie din contra Filloque

În 895-896 a scris „*Mistagogia Duhului Sfânt*” (P. G. tom. 102 col. 279-400) în care afirmă purcederea Duhului Sfânt numai dela *Tatăl*.

Moartea lui Fotie: 897

În 6 Februarie 897 a murit Fotie în mănăstirea *Bordonis* unde era exilat (vezi *Papadopoulos-Kerameus* în *Byzantinische Zeitschrift*, 1899, tom. 8 p. 657).

Refacerea Unirii: 900

La refacerea Unirii s'a ajuns în anul 900 sub *Papa Ioan IX* (898-900) și patriarhul bizantin *Antoniu II Cauleas* (891-901) mergând legați dela Roma la Bizanț episcopul *Nicolae* cu cardinalul *Ioan* (vezi *Filoten*, *Cletorologhion* la a. 900 luna Septemvrie).

Olericii noștri din Roma în vilegiatură la Madona del Giglio. În vacanța aceasta, alumnii români dela Colegiul Pio-Romeno se află la o veche mănăstire, Madona del Giglio, care în decursul veacurilor a aparținut diferitor congregații călugărești. Așa s'au adăpostit în ea Franciscanii, Dominicani, Iezuiții, iar de prezent sunt Lazariști. E așezată între Tibru și Magliano Sabina, în provincia Rieti.

Telefonul „Unirii“

- T. Târnaveni. Am primit abonamentul pe 1940.
- Dr. V. Ineu. Confirmăm primirea abonamentului pe anul curent.
- M. Deva. Am primit 450 Lei, din cari suma de 250 Lei am predat-o „Culturii Creștine“.
- B. Dragoteni. Am primit abon. pe o jum. de an.
- D. Pocola. Am primit 200 Lei în contul celor două abonamente.
- Oficiul parohial Rogoz. Confirmăm primirea abonamentului pe anul 1941.
- B. Turda. Chităm 100 Lei în contul abonam.
- C. Livezeni. Confirm. primirea sumei de 200 Lei.

Liceul comercial de fete român unit — Blaj

Nr. 1788—1941.

Aviz școlar

— 1941—1942 —

1. Primirea în școală — cl. I—VIII — se face în baza unei cereri, timbrată cu 9 Lei fiscal și 1 Leu aviație, care se va adresa Direcțiunii până în 31 August. Cererea de înscriere se face de părinte, tutor sau reprezentanții legali ai elevelor cu arătarea profesiei și a locuinței. Cerere trebuie să prezinte și elevele cari au urmat anul trecut școala la noi, alăturând la avizul școlar primit la sfârșitul anului și dovadă că au prestat munca de folos obștesc. Dacă certificatul este eliberat de un particular, trebuie vizat de o autoritate administrativă.

Elevele care cer prima oară înscrierea la Liceul nostru vor alătura la cerere următoarele acte: a) extras de naștere, dela oficiul stării civile; b) extras de botez dela preot; c) certificat de cetățenie; d) certificat de revaccinare; e) copia matricolă din anul precedent (certificat școlar); f) dovadă că au prestat munca de folos obștesc.

2. În clasa I a Liceului comercial, se primesc elevele cari au terminat patru clase primare și cari la 1 Septembrie c., au vârsta de 10 ani împliniți și cari n'au trecut de 13 ani.

Examenul de admitere în clasa I-a se va ține în 5—6 Septembrie.

Examenul constă din: scris la Limba română și matematică, din materiile cl. IV-a primară. La Limba română se dă și o probă orală. Taxa examenului 100 Lei.

3. În clasa V-a de Liceu comercial se primesc elevele cari au terminat clasă IV-a de Liceu teoretic sau altă școală echivalentă. Înscrierea în această clasă se face în baza unui examen de admitere care constă din următoarele materii: scris limba română și studiul comerțului. Oral I, română, I. franceză, geografie, matematică și studiul comerțului.

4. Examenele de corigență se țin în 2—3 Septembrie.

5. Examenile particulare integrale și de diferență se țin din 1—6 Septembrie.

Examenul de diferență se dă din următoarele materii:

a) Absolvenții clasei I-a teoretic, normale sau seminariale, pentru a fi înscriși în clasa II-a: contabilitate, mărfuri și corespondență comercială română.

b) Absolvenții a II clase teoretice, normale sau seminariale pentru a fi înscriși în cl. III comercială: contabilitate, mărfuri corespondență comercială română și aritmetică comercială, după programa clasei I și II a Gimnaziului Comercial.

c) Absolvenții a III clase teoretice, normale sau seminariale, pentru a fi înscriși în clasa IV comercială: contabilitate, mărfuri, corespondență comercială română, aritmetică comercială după programa clasei I, II și III a Gimnaziului Comercial.

6. Examenul de bacalaureat 20 Septembrie.

Pentru toate examenele elevele se anunță în scris, cu cerere timbrată în regulă, până în 31 August.

Taxe școlare: Cursul inferior 3400 Lei. Cursul superior 3600 Lei.

Lă înscriere se plătește: cursul inferior 2400 Lei, cursul superior 2600 Lei.

Înscrierea se face din 7—8 Sept.

Scutiri de didactru se dau după trimestrul I (în Februarie) și pot beneficia numai elevele cu media generală 7,50 și purtarea morală foarte bună. Rata II-a din didactru se plătește cel mai târziu până la 1 Februarie 1942. Repetentele plătesc 500 Lei taxă de repetență.

9. Elevele minoritare plătesc dublul taxei de frecvență.

10. Resanșetele din anul școlar precedent se plătesc înainte de înscriere. Înscrierea se face numai după achitarea întregă a restanșelor.

11. Toate elevele sunt obligate să aibă până la noui dispoziții uniforma veche cu numărul de ordine al școlii la braț: foi plisate bleumarin și bluză albă fără guleras. Uniforma de toate zilele va fi șorțul confecționat din pânză bleumarin și guler alb. Fiecare elevă e obligată să aibă două șorșuri de școală. Pardesiile și paltoanele de iarnă vor fi de culoarea exclusiv: bleumarin fără blană deschisă.

12. Pentru primirea în internat se face cerere specială, care se va adresa Preaveneratului Consistor Arhiepiscopesc din Blaj.

13. Primirea în internat este condiționată de primirea în școală. Amănuntele se găsesc în prospectele internatului.

Părinții sau tutorii elevelor nu pot angaja cvartire în oraș fără aprobarea Direcțiunii.

Blaj, la 27 Iulie 1941.

Directiunea.

Școala Normală de fete din Blaj

AVIZ

Se aduce la cunoștință că la Școala Normală de fete din Blaj cursurile vor începe la ziua de 9 Septembrie a. c. cu slobă religioasă la care se vor prezenta toate elevele.

Cererile de înscriere și reinscriere la școală și internat se vor înainta până la 31 Aug. a. c.

Examenele de corigență se vor ține în zilele de 1—4 Septembrie (inclusiv), examenul de admitere în cl. I se va ține în 5 Septembrie iar examenul de admitere în cl. V în ziua de 6—7 Septembrie.

Cererile de înscriere la aceste din urmă examene se primesc la cancelaria școlii până la 31 August și vor fi însoțite de actele următoare:

1. Certificat de studii.
2. Extras de naștere.
3. Extras de botez.
4. Act de cetățenie.
5. Buletin de vaccinare.

Elevele sunt obligate să prezinte la înscriere adeverința de prestare a muncii de folos obștesc precum și dovadă despre faptul că în familie sau în localitatea în care au fost peste vară, nu au existat boale contagioase. Se vor prezenta în uniforma care le-a fost arătată la sfârșitul anului școlar trecut (șorț întreg peit, șorț mic negru, guler alb, cravată neagră) și vor aduce costumul național. Toate elevele vor locui în internat afară de cele cari vor avea învoire specială a Preaveneratului Ordinariat Arhiepiscopesc.

Taxa școlară pentru anul școlar 1941/42 este 3000 lei plătită în 3 rate à 1000 lei (Septembrie, Ianuarie, Aprilie).

Lista manualelor școlare va fi afișată în școală. Întrucât vor fi păstrate aproape aceleași manuale ca și în anul 1940/41 este îngăduită procurarea manualelor vechi cu recomandarea de a fi evitate cele provenite dela eleve bolnavi.

Fiecare elevă va aduce 1 kg. lână albă nevopsită pentru orele de țesut.

Directiunea

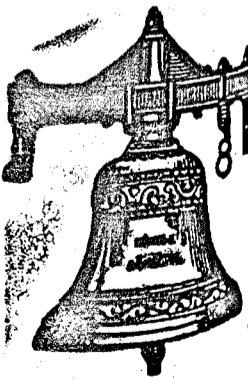
FRIDERIC HÖNIG

ARAD, STRADA BARIȚIU 10—21

Ceamă veche și marmare turnătorie de clopote din România.

Fondată la anul 1840

La comandă fabrică clopote de orice mărime din cel mai curat bronz pentru clopote, pelângă garanță mare și cu prefixarea precisă a tonurilor. Invenție proprie licențiată

Rechizite și scame de fier pentru clopote. Motoare electrice pentru clopotit. — Telex 376

Cețiți și răspândiți

„UNIREA“